

Оламнинг ниҳояси (2) Дажжол фитнаси (1) [Ўзбекча – Uzbek – الأوزبكي]

*Шайх Муҳаммад ибн Абдурраҳмон ал-
Арифий*

Таржимон: *Абу Абдуллоҳ Шоший*

Нашрга тайёрловчи: *Шамсиддин Дарғомий*

2013 - 1435

IslamHouse.com

نهاية العالم (٢) فتنة الدجال (١)

« باللغة الأوزبكية »

الشيخ محمد بن عبدالرحمن العريفي

ترجمة: أبو عبد الله الشاشي

مراجعة: شمس الدين درغامي

2013 - 1435

IslamHouse.com

Дажжол бу жойларда бўлди, шу уйларнинг ёнидан ўтди, унинг аҳолиси фитналандимикин?!

Балки кишилар аҳлини Дажжолга эргашмасин, деб боғлаб қўйишга мажбур бўлгандир?!

У мана шу дарахтлар ёнидан ўтди, ер куррасида кезди, ер юзида қирқ кун турди.

Бу кунларнинг узунлиги қанча экан? Дажжол ўзи ким эди?

Унинг қиссаси қандай? У Одам фарзанди эдими?

У фақат башарият-инсонга йўлланганми ёки жинларга ҳам унинг хабари ва фитнаси етадими?

Ер юзида пайдо бўлса нималар қиларкин, ерга буюруқ берса, ер унга итоат қиладими?

Осмонга қараб, кейин унга буюруқ қилса, у унга итоат этадими?

У нималарни даъво қилади?

Дажжол одамларни нимага чақиради?

Нуҳ алайҳиссалом қавмига юборилди ва у нима учун Масиҳид-Дажжолга эргашишликдан уларни огоҳлантирди.

Шуъайб алайҳиссалом қавмига юборилди, у улардан ажралишидан олдин Масиҳид-Дажжолдан огоҳлантирди.

Солиҳ алайҳиссалом қавмига юборилди, у улардан ажралкан Дажжолдан огоҳлантирди.

Юсуф алайҳиссалом қавмини Дажжолдан огоҳлантирди.

Солиҳ алайҳиссалом қавмини огоҳлантирди.

Ўтган пайғамбарларнинг ҳар бири ўз қавмини Масиҳид-Дажжолдан огоҳлантирди. Уларга меҳрибонлиги, улар учун хавфсираганидан уларни огоҳлантирди.

Масиҳид-Дажжолнинг фитнаси ўзи нима? У нима учун бу дунё йўқ бўлишидан олдин келади?!

Унинг дарахтларга таъсири қандай, дарахтлар унга итоат қиладими?!

Нима учун Набий алайҳиссолату вассалом сояси бор нарса қолмайди, дедилар. Барча дарахтлар кўриб турганимиздек, вайрон бўлган, қаҳатчиликдан куриб битган, қақшаган бўлади. Сояси бор бирор нарса қолмайди, уни еб на эт унади ва на қорин тўяди, нима учун?!

Нима сабабдан Дажжол деб номланган? “Дажал” нима деган маънони билдиради?

Инсонлар устида юз берувчи фитналарнинг тури кўп, жумладан:

- мол-мулкдаги фитна, Оллоҳ таоло инсонга мол-дунё беради, уни закот чиқаришига буюради, мол-дунё унга суюкли бўлсада ундан закот чиқаришни амр қилди. Уни ўзидай қийналмаган, машаққат чекмаган, кечалари бедор бўлмаган, пул топаман деб сафар қилмаган, ўзидан фақир бўлган бирига беради. Мол-мулк фитнаси.

- фарзанд фитнаси, **"Албатта жуфтларингиз ва болаларингиздан сизлар учун душман бўлганлари**

хам бордир. Бас, улардан эҳтиёт бўлинглар!"
(Тағобун: 14).

**"Албатта молларингиз ва фарзандларингиз
фитнадан ўзга нарса эмас"** (Анфол: 28),

- Дажжол эса, Оллоҳга қасамки, Оллоҳ
Масиҳид-Дажжолдан кўра каттароқ фитнани ҳеч
яратмаган.

Набий алайҳиссалоту вассалом саҳобалар
олдига чиқдилар, улар гаплашиб ўтирардилар, *Нима
тўғрисида гаплашаяпсизлар? Нима ҳақида суҳбат
қилаяпсизлар?*, – дедилар.

Улар: Масиҳид-Дажжол ҳақида гаплашаяп-
миз, дедилар. У ҳақида бизга айтиб бердингиз ва у
ҳақида шунчалар кўп сўзлаганингиздан ҳатто у
хурмозор атрофида бўлса керак, деб ўйлаб қолдик.
Набий алайҳиссалоту вассалом Дажжол ҳақида
мажлисларида, саҳобалари орасида ва хутбаларида
кўп гапирганларидан саҳобалар уни яқин ўртада,
Мадинада, хурмозор атрофида деган ўйга
боргандилар.

Пайғамбар алайхиссалоту вассалом дедилар: *"Дажжолдан бошқа сизларга кўрқадиганроғим борми?!"* Дажжолдан кўра фитналироқ ва ёмонроқ нарса борми?, дедилар. Гўё у зот саҳобаларига уни кўп гапирганим учун мени маломат қилманглар, деяётгандек эди. Ҳақиқатан Буюк фитнадир.

У зот: *"Дажжолдан бошқа сизларга кўрқадиганроғим борми! Агар у мен сизнинг орангизда эканимда чиқса, мен сиз учун унга ҳужжатлашаман"*, – дедилар. У зот қахрамон, довьорак, хотамун-набиййин (пайғамбарларнинг охиригиси), авлиёлар саййидидир.

Пайғамбар алайхиссалоту вассалом дедилар: Дажжол чиқса, мен сизнинг орангизда тирик бўлсам, мен сизларни ҳимоя қиламан, ёлғонни фош қиламан, у билан тортишаман ва сизларни унинг фитнасидан ҳимоя қиламан, мен сизларни ҳимоя қиламан. Агар у мен орангизда йўқлигимда чиқса, – зеро **"Ҳар бир жон ўлимни тотгувчидир"** (Оли Имрон: 185), – Набий алайхиссалоту вассалом ўзининг башар эканини ва шубҳасиз ўлажагини билардилар, ўлмайдиган тирик Зотгина боқий қолур. Дедилар: *"Агар мен ораларингизда бўлмаганимда чиқса"*, яъни Дажжол келишидан олдин ўлсам *"Агар у мен ораларингизда*

бўлмаганимда чиқса, ҳар ким ўзининг ҳужжатчисидир", (ҳар бир киши ўзи учун жавобгардир).

Мен мавжуд бўлмайман, эй асҳобим, сизлар устингизда баҳслашиб, тортиша олмайман, бироқ ҳар бирингиз ўзига жавобгардир. Демак, ҳаммамиз ўзимиздан масъул эканмиз, бугун бу ерга Дажжол ҳақида гаплашгани келдик. Унинг сифатларини баён қиламиз, чунки ҳар биримиз ўзидан масъулдир.

Унинг фитнасини баён қиламиз, чунки ҳар биримиз ўзига жавобгардир.

Унинг қилмишларини баён қиламиз, у кўрсатадиган сеҳр нима, ерга ва осмонга қандай буйруқ беради, чорваларга қандай таъсир қилади, ҳайвонларга қандай таъсир кўрсатади, валлоҳи шулар ҳақида гаплашамиз, чунки ҳар биримиз ўзидан масъулдир.

"Мен сизнинг орангизда эканимда чиқса, мен сизларни ҳимоя қиламан", лекин пайғамбар алайҳиссалом орамизда йўқлар, у зот дедиларки: "Агар мен ораларингизда бўлмаганимда чиқса, киши ўзини ҳимоя қилувчидир".

Дажжол: Одам фарзандидан бўлган бир кимсадир, Оллоҳ таоло унга бошқа инсонларнинг қудратларидан кўпроқ қудратлар берган.

Унинг номи Масихид-Дажжолдир, чунки унинг бир кўзи “масих” (яъни теп-текис)дир. Унинг ўнг кўзи ғилай, нариги кўзи эса теп-текисдир.

Масих дейилишига яна бир сабаб шуки, у ерни супуриб юради. Ер юзини кезиб, қаердан ўтса бирор нарсани қолдирмай суриб яқсон қилиб кетаверади. Шунинг учун Масих деб номланди, Миссиҳ ҳам дейилгандир.

Дажжол: Қаллоб, каззоб дегани. Пайғамбар алайҳиссалоту вассалом уни масихул-каззоб демадилар, балки Дажжол дедилар. Унда ёлғонлар, ўйинлар, уйдурмалар, сеҳр ва тасаввурларнинг кўплиги сабаб уни шундай номладилар, у Масихид-Дажжолдир.

- Дажжол, то одамлар минбарларда унинг зикрини тарқ қилмагунларича чиқмайди, жума имом хатиблари уни гапирмайдилар, маърузаларда, дарсларда, кўрсатувларда одамлар унинг номини, унинг сифатларини эшитмайдилар, ундан огоҳ

бўлмайдилар, унутадилар, ана ўшанда Дажжол тўсатдан чиқади. Ўшанда омма инсонлар Дажжолдан беҳабар бўладилар.

- Дажжол ўзини оламлар парвардигори эканини даъво қилади, одамларни ўзига ибодат қилишларига чақиради,

Пайғамбар алайҳиссалоту вассалом айтади: *"Билиб қўйинг, у гилайдир, Оллоҳ эса гилай эмасдир"*, Раббимиз жалла ва аъло комил сифатлар соҳибидир, *"Дажжол эса гилайдир, икки кўзининг ўртасига "кофир" (ك ف ج) деб ёзилган, уни ҳар бир ўқийшни биладиган ёки билмайдиган мўмин киши ўқийди"*. Мўминларнинг барчаси ундаги "кафаро" калимасини ўқийдилар ва кўзининг ғилайлигини кўрадилар ва қолган сифатларини кўриб, унинг Дажжол эканини биладилар. У болдирлари қийшиқ, қинғир оёқ, жингалаксочдир. Яъни сочи текис эмас, балки жингалақдир, жуссаси катта, оқ танлидир. Дажжол ана шунақадир.

Ота-онам унга фидо бўлсин саййидимиз Расулуллоҳ алайҳиссалоту вассалом доим саҳобаларига айтардилар, Мадинада бир бола бўлиб,

унинг исми Соф эди, у Ибн Сайёддир. Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ундаги сифатларни кўрганларида уни Дажжолмасмикан деб шубҳаланиб колардилар.

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам саҳобаларидан бир гуруҳ отликлар билан келдилар, улар орасида Абу Бакр ва Умар ҳам бор эди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам келиб, болалар орасида ўйнаётган бир бола олдида тўхтаб, унга разм солиб, фикрга чўмдилар. Набий алайҳиссалоту вассалом бу бола Оллоҳ менга тез орада чиқади, одамлар у билан фитналанани, деб билдирган Дажжолми деб ўйладилар. Ўша бола Дажжолмиди? Шунда Расулulloҳ саллоллоҳу алайҳи ва саллам: *"Менинг пайғамбар эканлигимга иймон келтирасанми?"* – дедилар. Ибн Сайёд Расулulloҳга кўзини тик қилиб: "Сен саводсизларнинг пайғамбарисан, деб гувоҳлик бераман", деди. Расулulloҳ сукут қилдилар.

Шунда Ибн Сайёд: "Мени Оллоҳнинг расули эканимга гувоҳлик берасанми?" – деди. Расулulloҳ унга: *"Мен Оллоҳга ва унинг расулларига иймон келтирганман"*, – дедилар.

Сўнгра ул зот: *"Мен бир нарсани кўнглимга яширдим, (қани топчи?)"* – деб айтдилар. Мен қалбимга бир калимани яширдим, у нима? Топчи, нима бўлиши мумкин, ўйлачи, деб Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам уни синаб кўрмоқчи бўлдилар. У кичик бўлишига қарамай жинларни ишга соладими, унга ҳодисанинг хабарини берадими ёки бирор бошқа нарсанинг хабарини берадими?, – дея синаб кўрмоқчи бўлдилар.

Ул зот: *"Мен бир нарсани кўнглимга яширдим, (қани, топчи?)"* – деб айтдилар. Ибн Сайёд: "Бу — ад-Дух, ад-Дух, – деди. Набий алайҳиссалоту вассалом: *"Даф бўл! Ҳаддингдан ошолмайсан!"* – дедилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам кўнгилларига яширган нарса «ад-Духон» калимаси эди, **"Бас, осмон аниқ тутунни келтирадиган кунни кутинг"** (Духон: 10). Қаллоб Ибн Сайёд жинлардан фойдаланарди, жинлар унга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг қалбидаги нарсани чиқариб бера олмади, шунда у тахмин билан "ад-Дух, ад-Дух", – деди.

Пайғамбар алайҳиссалоту вассалом эса: *"Даф бўл! Ҳаддингдан ошолмайсан!"* – дедилар.

Яъни сен ёлгончисан, жинларни,
кўзбўямачиликни ишга соласан, дедилар.

Пайғамбар алайҳиссалоту вассалом у
Дажжолмикан деган ўйларида қолдилар, шунда Умар:
"Ё Расулаллоҳ, менга ижозат беринг, унинг бўйинини
ўзиб ташлайин!" – деди. Хузурингиздаги шу болани,
бу тўқимачи қаллобу жинни бўйинини узиб ташлайин,
изн беринг, деди.

Пайғамбар алайҳиссалоту вассалом: *"Йўқ, эй
Умар! йўқ. Агар у бўлса, агар ҳақиқатда бу Дажжол
бўлса эй Умар, сизга уни ўлдириш имкони берилмайди.
Унда уни бошқа киши ўлдиради, сиз эмас, эй Умар"*, –
дедилар. Агар у (Дажжол) бўлса, унга бас
келолмайсиз, башарти у Дажжол бўлмаса, уни
ўлдирмоғингиздан сизга бирор хайрият йўқдир. Агар
у Дажжол бўлмаса, уни ўлдириб нима қиласиз?
Агарда Ибн Сайёд Дажжол бўлса, уни бошқа одам
ўлдиради, у Исо бин Марям алайҳиссаломдир.

Сўнгра кунлардан бир кун Расулulloҳ
саллаллоҳу алайҳи ва саллам Ибн Сайёд томонга, у
Дажжолми ёки йўқми, шояд унга далолат қилувчи
баъзи нарсаларни кўрарман дея йўлга чикдилар. У
ерга етиб бориб, бир хурмо ортига ундан бирор

нарсани кўраманми деб яшириндилар. Ибн Сайёд ётволган, тушунарсиз оҳангда минғирлаган овози кулоққа чалинар эди. Набий саллаллоҳу алайҳи ва саллам унга яқинлашдилар, у киши билан икки азиз саҳобаси Абу Бакр ва Умар бор эди. Унга жуда яқин келиб баъзи нарсаларни эшитишга ҳаракат қилаётганларида, Ибн Сайёднинг онаси пайғамбаримизни кўриб: Эй Соф, эй Соф (бу унинг исмидир), эй Соф, қара Муҳаммад олдинга келибди, – деди. Ибн Сайёд сапчиб ўрнидан турди. Расулуллоҳ: *“Агар (онаси) индамаганида баён бўларди”*, – дедилар, яъни агар тек қўйганида унинг ҳақиқатда ким эканлиги ошкор бўлур эди! – дедилар.

Бу Ибн Саёд ҳақидаги хабарлардан биридир.